

177

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 czerwca 1965 r.

w sprawie określenia państwowych biur notarialnych, przejmujących prowadzenie ksiąg wieczystych.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. o przekazaniu państwowym biur notarialnym prowadzenia ksiąg wieczystych (Dz. U. Nr 41, poz. 278) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 lipca 1965 r. przejmują prowadzenie ksiąg wieczystych:

- 1) w województwie lubelskim Państwowe Biura Notarialne:
  - a) w Janowie Lubelskim dla obszarów powiatów janowskiego i kraśnickiego;
  - b) w Radzynie Podlaskim dla obszarów:
    - powiatu radzyńskiego z wyjątkiem części tego powiatu przekazanej do właściwości Państwowego Biura Notarialnego w Międzyrzeczu Podlaskim oraz
    - gromad: Działyń, Jabłoń, Milanów, Przewłoka, Rudno i Siemień z powiatu parczewskiego;
  - c) we Włodawie dla obszarów:
    - powiatu włodawskiego oraz
    - powiatu parczewskiego z wyjątkiem części tego powiatu przekazanej do właściwości Państwowego Biura Notarialnego w Radzynie Podlaskim;

2) w województwie szczecińskim Państwowe Biura Notarialne:

- a) w Stargardzie Szczecińskim dla obszarów powiatów choszczeńskiego, łobeskiego, pyrzyckiego i stargardzkiego;
- b) w Szczecinie dla obszarów:
  - miasta Szczecina oraz
  - powiatów chojeńskiego, goleniowskiego, gryfińskiego, kamieńskiego, myśliborskiego, nowogardzkiego, szczecińskiego i wolińskiego;

3) w województwie zielonogórskim Państwowe Biuro Notarialne w Głogowie dla obszarów powiatów głogowskiego i wschowskiego.

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1964 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych, przejmujących prowadzenie ksiąg wieczystych (Dz. U. z 1965 r. Nr 1, poz. 3) skreśla się § 1 pkt 13 lit. k) i l) oraz pkt 19 lit. b) i c).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

178

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 22 czerwca 1965 r.

w sprawie zasad uznawania rzemieślników za świadczących usługi dla ludności lub rolnictwa oraz określenia działalności rzemieślników zrównanej z działalnością usługową w zakresie uprawnień rentowych.

Na podstawie art. 35 ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za rzemieślników świadczących usługi dla ludności lub rolnictwa uznaje się rzemieślników wykonujących następujące rzemiosła:

- 1) optykę, rusznikarstwo, tele- i radiomechanikę, zegarmistrzostwo, szewstwo ortopedyczne, wulkanizatorstwo, ciesielstwo, dekarstwo, studniarstwo, zduństwo, chemiczne czyszczenie i farbowanie, fryzjerstwo, fotografowanie,
- 2) szklarstwo w zakresie szklenia otworów budowlanych oraz krawiectwo damskie, krawiectwo męskie i szewstwo — wykonywane na podstawie karty rzemieślniczej,
- 3) kowalstwo, kołodziejstwo i murarstwo — w miejscowościach do 10 tys. mieszkańców.

2. Za rzemieślników świadczących usługi dla ludności lub rolnictwa uznaje się w rozumieniu niniejszego rozporządzenia również tych rzemieślników, którzy w ramach prowadzonego przez nich rzemiosła wykonują świadczenia zaliczone do usług na podstawie obowiązujących przepisów o usługach dla ludności i rolnictwa, polegające na naprawach, konserwacji, uszlachetnianiu, wytwarzaniu na indywidualne zamówienia przedmiotów z powierzonego materiału lub określonych przedmiotów z materiału własnego, jeżeli wysokość obrotu z tytułu świadczenia tych usług w stosun-

ku do ogólnego obrotu osiąganego z wykonywania rzemiosła wynosi co najmniej 50% w miejscowościach do 10 tys. mieszkańców oraz 60% w pozostałych miejscowościach.

§ 2. Właściwe do spraw przemysłu organy prezydiów rad narodowych stopnia powiatowego obowiązane są do wystawiania rzemieślnikom zaświadczeń przeznaczonych dla organów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, stwierdzających spełnienie warunków niezbędnych do uznania rzemieślnika za świadczącego usługi dla ludności lub rolnictwa w rozumieniu § 1 ust. 2. Do żądania wydania takiego zaświadczenia uprawnione są także organy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 3. Na równi z rzemieślnikami świadczącymi usługi dla ludności lub rolnictwa traktuje się w zakresie wypłaty renty w czasie wykonywania rzemiosła rzemieślników wykonujących następujące rzemiosła: kowalstwo zdobnicze, złotnictwo, ceramikę szlachetną, garncarstwo, bednarstwo, pozłotnictwo, szkutnictwo, rzeźbiarstwo w drewnie, tkactwo artystyczne, ortopedykę, wyrób i naprawę instrumentów dętych oraz klawiszowych, lutnictwo, wyrób i naprawę instrumentów perkusyjnych, sztukatorstwo i witrażownictwo.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1965 r.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.